

SENTINȚA CIVILĂ NR.5161

Ședința publică din 02 iulie 2013

Președinte:

Grefier :

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta X în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Arad, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal se prezintă reclamanta și reprezentanta pârâtelor D.G.F.P. Arad și A.I.F. Arad - consilier juridic, lipsă fiind reprezentantul pârâtei A.F.P. Arad.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu suma de xxx lei taxă judiciară de timbru conform chitanței nr...../07.09.2013 (fila 7) și xxx lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei după care, reclamanta depune la dosar diferența de onorar expert în sumă de xxxx lei.

Reprezentanta pârâtelor depune concluzii scrise și solicită suspendarea cauzei în temeiul art.244 alin.1 pct.1 Cod procedură civilă, întrucât pe rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene este formulată o întrebare preliminară referitoare la dispozițiile legale interne privind plata TVA într-o speță similară.

Reclamanta se opune admiterii cererii, întrucât nu există o dovadă în acest sens, considerând că ar fi lezată prin luarea acestei măsuri.

Instanța respinge cererea de suspendare, nefiind îndeplinite prevederile legale în acest sens și acordă cuvântul în susținerea pe fond a cauzei.

Reclamanta solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, anularea deciziei de impunere emisă de A.I.F. Arad și a decizia de respingerea a contestației și obligarea pârâtei A.F.P. Arad a restituirea sumei de xxxx lei achitată prin plată voluntară, cu cheltuieli de judecată reprezentând onorar expert.

Reprezentanta pârâtelor solicită respingerea acțiunii conform motivelor arătate în întâmpinare și concluziile scrise.

T r i b u n a l u l

Constată că prin acțiunea înregistrată la această instanță la data de 07.09.2013, reclamanta X a cerut în contradict

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Arad, anularea Deciziei de impunere nr. /25.10.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală prin raportul privind inspecția fiscală nr. /25.10.2011 pentru suma de xxxx lei, reprezentând TVA și suma de xxxx lei reprezentând majorări de întârziere și anularea Deciziei nr. /31.05.2012 prin care s-a respins contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. /25.10.2011 și obligarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice Arad la restituirea sumei de xxxxx lei achitată prin plata voluntară în baza deciziei de impunere a cărei anulare o solicită.

În motivare reclamanta arată că prin decizia de impunere atacată s-au stabilit în sarcina sa obligații fiscale suplimentare de plată reprezentând TVA în cuantum de xxxxx lei reprezentând TVA datorat pe perioada 01.01.2008- 30.06.2010 și suma de xxxxx lei cu titlu de majorări de întârziere pe perioada 26.04.2008-27.09.2010 pentru sumele colectate din tranzacțiile imobiliare cu terenuri construite în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate și înregistrarea în scopuri de TVA.

Organul de inspecție fiscală a constatat că în cursul anilor 2007-2010 a încheiat împreună cu soțul un număr de 91 tranzacții cu terenuri construite situate în Arad, str. nr. și astfel avea obligația de a se înregistra în scopuri de TVA, întrucât sunt aplicabile prevederile art.127 alin.2 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.37 din Normele metodologice la Codul fiscal, date în aplicarea art.141 alin.2 lit.f din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Reclamanta consideră că activitatea de inspecție fiscală a făcut o aplicare greșită a prevederilor legale aplicabile în cauză, respectiv cele ale art.141 alin.2 lit.f din Codul fiscal, care prevede că sunt scutite de la plata TVA livrările de construcții, sau părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite.

Cu ocazia soluționării contestației formulate împotriva deciziei de impunere, biroul soluționare contestații a suspendat termenul de soluționare până ce s-a cunoscut punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din ministerul finanțelor, care a venit cu noi interpretări, lipsite de substanță, lipsite de raționament logic și în contradicție cu textele legale supuse interpretării.

În concluzie, reclamanta arată că decizia de impunere atacată este rezultatul unui abuz din partea organului fiscal care a interpretat eronat și discreționar textele legale care reglementează scutirea de la plata TVA prevăzute de Codul fiscal, motiv pentru care actele atacate sunt nelegale.

Prin întâmpinare pâratele au cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu motivarea că organele de inspecție fiscală în mod corect și legal au stabilit în sarcina reclamantei obligațiile fiscale suplimentare de TVA aferentă tranzacțiilor efectuate cu terenuri.

Reclamanta în perioada 2007-2010 a realizat un număr de 91 de tranzacții cu terenuri pe care au fost construite apartamente, iar aceste operațiuni au caracter

de continuitate în condițiile în care a obținut venituri cu caracter de continuitate, desfășurând activități economice și astfel prin operațiunile desfășurate a avut calitatea de persoană impozabilă cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate.

În ce privește majorările de întârziere, pârâtele arată că aceasta reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul datorat.

Față de această situație, pârâtele consideră că acțiunea reclamantei este neîntemeiată.

Din actele și lucrările dosarului instanța reține că prin decizia nr...../31.05.2012 emisă de DGFP Arad s-a respins contestația formulată de către reclamantă împotriva deciziei de impunere nr./25.10.2011 prin care s-au stabilit în sarcina sa obligații fiscale suplimentare de plată reprezentând TVA în cuantum de xxxx lei reprezentând TVA datorat pe perioada 01.01.2008- 30.06.2010 și suma de xxxx lei cu titlu de majorări de întârziere pe perioada 26.04.2008-27.09.2010 pentru sumele colectate din tranzacțiile imobiliare cu terenuri construibile în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate și înregistrarea în scopuri de TVA.

Pentru emiterea deciziei de impunere organul de inspecție fiscală a reținut că în cursul anilor 2007-2010 a încheiat împreună cu soțul un număr de xx tranzacții cu terenuri construibile situate în Arad, str..... nr..... și astfel avea obligația de a se înregistra în scopuri de TVA, întrucât sunt aplicabile prevederile art.127 alin.2 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.37 din Normele metodologice la Codul fiscal, date în aplicarea art.141 alin.2 lit.f din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Verificarea taxei pe valoarea adăugată a cuprins perioada 01.01.2008-30.06.2010, în care reclamanta împreună cu soțul au efectuat 91 de tranzacții cu terenuri construibile, fapt ce rezultă din contractele de vânzare - cumpărare depuse în probațiune la dosar, f. 119-278 dosar.

Din examinarea contractelor de vânzare cumpărare rezultă că cei doi soți, în calitate de coproprietari ai cotei de ... părți din terenul pe care s-a edificat blocul de locuințe care a făcut obiectul vânzării au vândut cota de părți deținută din cele xx de //apartamente , precum și cota de ...părți din terenul aferent fiecărui apartament, împrejurare evidențiată expres în conținutul contractelor.

Acest bloc de locuințe este edificat în intravilanul municipiului Arad , pe strada, nr., având Sp+P+4E+M, la care se adaugă o incintă amenajată, fapt ce rezultă din autorizațiile de construire.

În conținutul contractelor de vânzare-cumpărare s-au evidențiat distinct prețul total al vânzării, dar și prețul terenului, astfel că est ușor de determinat contravaloarea cotei de 1/8 părți în funcție de care s-au stabilit obligațiile fiscale suplimentare de plată ce fac obiectul deciziei de impunere.

De altfel, reclamanta nu a contestat cuantumul obligațiilor fiscale , ci doar nelegalitatea impunerii lor.

Referitor la obligația plății TVA, tribunalul reține următoarele:

Problema de drept supusa soluționării este daca pentru tranzacțiile efectuate în perioada supusă inspecției fiscale, constând în tranzacții imobiliare cu terenul aferent apartamentelor este construibil sau nu iar persoana fizica reclamantă datorează taxa pe valoarea adăugata.

Începând cu 01.01.2007, prevederile art.126 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt similare cu prevederile din perioada 01.01.2006-31.12.2006, citate mai sus, astfel:

"(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plata;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2)".

Prin urmare, condițiile enumerativ stipulate la articolul din legea fiscală mai sus menționat sunt condiționate de cerința cumulativă, expres prevăzută de legiuitor, ceea ce înseamnă că neîndeplinirea unei singure condiții determină neîncadrarea operațiunilor în categoria operațiunilor impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Așadar, printr-o interpretare per a contrario o operațiune nu este impozabilă din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, respectiv operațiunea nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată dacă cel puțin una din condițiile prevăzute la lit.a) - d) art.126 alin.(1) din Codul fiscal nu este îndeplinită, așa cum reglementează însăși legiuitorul la pct.1 alin.(1), respectiv pct.2 alin.(1), în funcție de perioada incidența operațiunilor în cauză, din Normele metodologice de aplicare a art.126 alin.(1) din Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare. 4

Potrivit art.127 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă atât în perioada 01.01.2006-31.12.2006, cât și începând cu data de 01.01.2007:

(1) Este considerată persoana impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora.

De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

În aplicarea prevederilor alin.(2) al art.127 enunțat mai sus, legiuitorul, prin Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aduce precizări suplimentare,

stipulate la pct.2 alin.(1), respectiv pct.(3) alin.(1), în funcție de perioada incidența operațiunilor în cauză, din Normele metodologice de aplicare a art.127 alin.(2) din Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004 cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora, pentru anul 2006:

2. (1) Nu are caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale.

începând cu data de 01.01.2007 reglementează următoarele:

(1) în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerată activitate economică, cu excepția situațiilor în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal.[...]”

Potrivit acestor prevederi legale, pentru alte operațiuni decât vânzarea de bunuri utilizate în scopuri personale, persoana fizică devine persoana impozabilă dacă activitatea desfășurată are caracter de continuitate.

Astfel, persoanele fizice care obțin venituri din vânzarea bunurilor imobile proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de acestea pentru scopuri personale nu se consideră a fi desfășurat o activitate economică și pe cale de consecință nu intră în categoria persoanelor impozabile, excepție făcând situațiile în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în atare situație, acestea dobândind calitatea de persoană impozabilă.

Pe cale de consecință, o persoană fizică reprezintă persoana impozabilă în sensul Titlului VI privind taxa pe valoarea adăugată din Codul fiscal, în condițiile în care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natură celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

Așa cum explicitează legiuitorul prin norme, în aplicarea prevederilor art. 127 alin. (2), persoanele fizice nu se consideră că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a TVA atunci când obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale.

_____ Referitor la definiția termenilor folosiți mai sus, în înțelesul legii fiscale, art. 7 alin. (1) pct. 20 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prevede:

(1) în înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

20. persoana - orice persoană fizică sau juridică.

Prin urmare, potrivit acestor prevederi legale, este considerată "persoană" ce intră sub incidența prevederilor Codului fiscal "orice persoană fizică sau juridică".

Începând cu data de 01.01.2007, în contextul armonizării legislației naționale cu prevederile comunitare, au fost definite la titlul VI din Codul fiscal, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, noțiunile de persoană, persoana impozabilă, persoana neimpozabilă și persoana juridică neimpozabilă.

La art.125 alin. (1) pct. 18-21 din acest act normativ se precizează:

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

18. persoana impozabilă are înțelesul din art. 127 alin. (1) și reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică;

20. persoana neimpozabilă reprezintă persoana care nu îndeplinește condițiile art. 127 alin. (1) pentru a fi considerată persoană impozabilă;

21. persoana reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă.

În situația în care persoana fizică este considerată persoană impozabilă conform art. 127 alin. (1) din Codul fiscal, aceasta trebuie să solicite potrivit art. 152 alin. (1) din același act normativ, înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent.

Totodată, potrivit art. 128 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în perioada 01.01.2006-31.12.2006:

„(1) Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.

(2) în înțelesul prezentului titlu, prin bunuri se înțelege bunurile corporale mobile și imobile, prin natura lor sau prin destinație.”, iar potrivit aceluiași articol alin.(1), în forma aplicabilă începând cu 01.01.2007:

„1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.”

Până la 01.01.2007 livrările de construcții sau terenuri nu erau scutite de TVA. ^

Începând cu 01.01.2007, potrivit alin. (2) lit. f) al art. 141 din Codul fiscal, este scutită de taxa pe valoarea adăugată:

f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil, dacă este efectuată de o persoană impozabilă care și-a exercitat ori ar fi avut dreptul să-și exercite dreptul de deducere total sau parțial a taxei pentru achiziția, transformarea sau construirea unui astfel de imobil, în sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare.

Potrivit prevederii legale citate mai sus, este scutită de taxa pe valoarea adăugată livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren.

În cadrul aceluiași alineat, se stipulează, ca excepție, că persoana impozabilă care efectuează livrarea unui teren construibil, nu beneficiază de scutire de taxa pe valoarea adăugată pentru această livrare, dacă și-a exercitat ori ar fi avut dreptul să-și exercite dreptul de deducere total sau parțial a taxei pe valoarea adăugată pentru achiziția, transformarea sau construirea unui astfel de imobil.

Începând cu data de 01.01.2008, alin. (2) lit. f) al art.141 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru următoarele operațiuni:

f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil.

În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

Prin teren construibil se înțelege orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare.

Astfel, potrivit prevederilor legale citate mai sus, o persoană fizică care realizează în cursul unui an calendaristic operațiuni imobiliare, care au caracter de continuitate, constând în vânzarea de terenuri și construcții, altele decât cele utilizate în scopuri personale, devine persoana impozabilă, indiferent dacă operațiunea este sau nu scutită de TVA.

Legea impune însă condiția în cazul tranzacțiilor cu terenuri ca acestea să fie construite. Din copiile contractelor de vânzare cumpărare depuse la dosar rezultă că reclamanta împreună cu soțul a înstrăinat cota de 1/8 părți din terenul aferent fiecărui apartament vândut, în realitate fiind vorba despre terenul aferent blocului de locuințe situat în Municipiul Arad, str....., nr..... și nr.....

Pentru lămurirea stării de fapt în ce privește împrejurarea că terenul aferent blocului de locuințe are caracter de teren construibil în sensul dispozițiilor Codul fiscal s-a dispus efectuarea unei expertize în construcții având ca obiectiv în esență stabilirea gradului de ocupare a terenului situat în Municipiul Arad, str..... nr..... și nr..... cât și dacă la momentul efectuării tranzacțiilor

s-ar mai fi putut edifica alte construcții decât cele existente deja. -----

Prin raportul de expertiză efectuat în cauză s-a concluzionat în sensul că după construirea blocului de locuințe situat în Arad, str....., nr..... gradul de ocupare al terenului este de POT 44,3% iar POT maxim aprobat prin PUD este de 45% iar restul terenului fiind ocupat de alte amenajări exterioare.

În ce privește terenul pe care este edificat blocul de locuințe situat în Arad, str....., nr..... gradul de ocupare este de POT 35,7% iar POT maxim aprobat de PUD este de 40% și în acest caz expertul concluzionând că restul terenului este ocupat de alte amenajări exterioare.

Concluzia fermă și neechivocă a expertului fiind că în conformitate cu reglementările din PUD raportat la situația faptică a terenului după cum a fost reliefată în urma expertizei de specialitate deoarece prin lucrările deja efectuate pe aceste terenuri aferente celor două locuri de locuințe s-a realizat mobilarea integrală a acestora nu se mai putea emite de către autoritatea publică competentă un alt certificat de urbanism pentru construirea altor obiective pe terenurile descrise.

Instanța reține că pârâtele nu au formulat obiecțiuni la raportul de expertiză și nici nu au solicitat efectuarea unui nou raport de expertiză putându-se concluziona cu suficient temei că au acceptat concluziile raportului, situație în care se vor avea în vedere concluziile la soluționarea probleme de drept supusă analizei.

Or la problema dacă terenurile care au făcut obiectul contractelor de vânzare cumpărare din perioada 1.01.2008-30-06-2010 sunt sau nu construibile în sensul dispozițiilor art. alin. (2) lit. f) al art.141 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal având în vedere că prin teren construibil în sensul acestor dispoziții legale se înțelege orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare ținând că prin expertiză se reține că gradul de ocupare a celor două terenuri pe care sunt edificate blocurile de locuințe este situat la limita superioară a POT și că având în vedere reglementările speciale în această materie a PUD autoritatea publică locală competentă nu mai putea emite un alt certificat de urbanism pentru edificarea altor obiective pe aceste terenuri, răspunsul nu poate fi decât că terenurile în cauză nu sunt construibile.

Or așa fiind concluzia care se impune este că organul fiscal a reținut greșit că terenurile aferente apartamentelor înstrăinate prin cele xx de tranzacții rezultate din contractele de vânzare - cumpărare sunt terenuri construibile, în realitate conform celor reținute mai sus acestea neîndeplinind criteriile prevăzute de lege pentru a fi calificate ca atare.

Argumentul pârâtei din întâmpinare în sensul că reclamanta în perioada 2007-2010 a realizat un număr de 91 de tranzacții cu terenuri pe care au fost construite apartamente, iar aceste operațiuni au caracter de continuitate în condițiile în care a obținut venituri cu caracter de continuitate, desfășurând activități economice și astfel prin operațiunile desfășurate a avut calitatea de persoană impozabilă cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate nu are nici o relevanță în condițiile în care în actul de impunere se reține ca temei calitate terenului aferent construcțiilor de teme constmibil.

Astfel că în condițiile în care temeiul pentru emiterea deciziei de impunere a fost împrejurarea efectuării tranzacțiilor cu terenuri construibile care nu au această calitate, actul administrativ fiscal este nelegal fiind emis cu interpretarea eronată a dispozițiilor legale incidente, aceeași fiind situația și a deciziei emisă în soluționarea contestației formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere.

Ca atare față de considerentele de fapt și de drept arătate în baza art. 18 din Legea nr.554/2004, Legea contenciosului administrativ acțiunea reclamantei

apare ca fiind întemeiată și va fi admisă cu consecința anulării dispoziției nr..... din 05.2012 emisă de DGFP Arad și a deciziei de impunere nr. 15524 din 10.2011 emisă de AIF și exonerează reclamanta de plata obligațiilor fiscale stabilite .

Va fi obligată pârâta AFP Arad la restituirea sumei de xxxlei achitată în baza deciziei de impunere de impunere nr..... din 25.10.2011 emisă de AIF anulată urmare a faptului că temeiul legal al achitării sumei de mai sus reprezentând TVA de plată nu mai subzistă.

în baza art.274 din Codul de procedură civilă vor fi obligate pârâtele AIF și DGFP ca fiind căzute în pretenții în cotă de fiecare la plata sumei de 2400 lei cheltuieli de judecată reprezentând onorar de expert către reclamantă.

Pentru aceste motive
ⁿ
In numele legii
H o t ă r ă ș t e

Admite acțiunea formulată de reclamanta X contra pârâtelor AFP, AIF și DGFP Arad pentru anulare acte administrativ fiscale.

Anulează dispoziția nr..... din 05.2012 emisă de DGFP Arad și decizia de impunere nr..... din 25.10.2011 emisă de AIF și exonerează reclamanta de plata obligațiilor fiscale stabilite .

Obligă pârâta AFP Arad la restituirea sumei de xxxx lei achitată în baza deciziei de impunere de impunere nr..... din 10.2011 emisă de AIF anulată.

Obligă pârâtele AIF și DGFP în cotă de *Vi* fiecare la plata sumei de xxxx lei cheltuieli de judecată către reclamantă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 2.07.2013.

